[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0474
SourceBoite_023-10-chem | Philodème.
LangueFrançais
TypeFicheLecture
RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).
Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par équipe FFL Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

τὸ τ[ὸ αἰτ]ιᾶcθαι πρός τινων
ὀργιcθῆγαι, καὶ παρρηcιά-
cεται δ[ι]ὰ τὸ ποῆcαι παρρη-
cιάcacθαι πρὸc αὐτούc, οὐ-
κ ὀλι⟨γ⟩άκιc δὲ κατὰ μεικτὸν
τρόπον διαπτ[ώ]cεωc γε-
νομέ[ν]ηc. * ἐπιcτήcειε
δ' ἄν τιc, εἰ δυναμένου βελ-
τίονο[c] μειωθῆ[ν]αι διὰ [μα-
κρότητα χρόνου, φοβού-
μενο[c μ]ή τι μέγα cυνβῆ⟨ι⟩

59 [ἔ]cτι δ' ὅτε καὶ φιλοc[ο-
φίαc ἀποcτήcεται, τάχα
δέ που καὶ μιcήcει τὸν
coφόν, ἐνίοτε δ' ὑποίce[ι
μέν, ο[ὐ]δὲν δ' ὠφεληθήce-
ται, διαλαβόντοc ὠφελη-
θήcecθαι. * καὶ ταῦτα cυν-
πεceῖται, φημί, διὰ πολ-
λὰc α[ἰ]τίαc· ἢ γὰρ ἀcθενε[ῖ]c
ὄντεc ἢ γενόμενοι ⟦δ'⟧ ἀ-
ν]αλθεῖc ὑπὸ τῆc παρρηcίαc

60 καὶ κατηξίωc[άν τινεc
παρρηciάζecθα[ι πρὸc
τοὺc τοιούτ[ουc, ἄλλο]ι δέ,
τῆc πικρᾶc πα[ρρηcίαc] ὁ-

fr. 58, 3 (τ[ὸ), 8 supplevi
fr. 59, 2 ἀποστήσεται sc. discipulus sapientis obiurgationem minime perferens 6 existimante sc. *sapiente* 10 δ' expunxi 10—11 A[N]ΑΛΘΟ. pap. α[ν]αλθεῖc scripsi
fr. 60, 1 (τινες]), 3 (ἄλλο[ι), 12 supplevi

474

μοιότητα πρὸc τὴν [λοι]δο-
ρίαν ἐχούcηc, ὡc λοιδορού-
μενοι καὶ ἀπὸ δυcνοίαc·
πολλοὺc δὲ καὶ γόητεc ἄν-
θρωποι μετὰ τὴν ἀνάτα-
cιν ἐγλαβόντεc ἀποδια-
cτρέφουcι ποικίλαιc φιλο-
φροcύναιc κατ[ε]πάικα[ντεc.

61 ἐλύ[π]ηce
τὸν νουθετούμενον ἀ-
γνώcτωc τοῖc πέλαc διὰ
π]ᾶ[ν] καὶ μηδ' ἂν ἱλαρῶc εὐ-
θὺc ἕνεκα τῆc φάcεωc ὀδυ-
νᾶcθαι· * ἐνίοτε δ' ἀνα-
πλαcθὲν εὐτύχημα, πολ-
λάκιc δὲ καὶ φανερὸν [ἄ]λ-
λοιc γενόμενον, ἔλα-
θ[ε]ν καθηγούμενον, * εἰ
μή [τ]ι οὐκ ἀπρόcωπον δι-
αλήcεται cυνπαραληφθὲν

62 ἐπιτιμώ]μενοc
ἢ φθον[εῖν] ἢ χλευάζειν
ἤ τι πάcχειν τῶν τοι[ο]ύ-

fr. 61 his verbis ea videtur subiecta esse sententia, sapientem, qui discipulum moneat iratus, etsi non palam, sed clam proximis, tristitia tamen illum afficere; quod sane non fieret, si hilariter et leniter ⟨et pacate⟩ reprehenderet. Additque Phil. interdum fictum aliquod crimen a sapiente verum existimari atque idcirco discipulum obiurgare (A. H.) 4, 11 supplevi
fr. 62 ἐπιτιμώ]μενοc sc. discipulus 1—2, 5, 11—12 supplevi

fr. 60, 8 cf. Plutarch. o. l. 22 [63B]: πονηροὺc καὶ ἀνελευθέρουc καὶ γόηταc etc.

Bnf MSS